

Početna Blog Vijesti LIJEČNICI SU GOVORILI O INVALIDSKIM KOLICIMA, ON JE DOKAZAO SASVIM SUPROTNO

VIJESTI | Dražen Semčević | RAMNIVE SKUPINE - KORAK DALJE

LIJEČNICI SU GOVORILI O INVALIDSKIM KOLICIMA, ON JE DOKAZAO SASVIM SUPROTNO

02.05.2021. 15:23:00

Njegovo porodičje i djetinjstvo uglavnom vezano je uz bolnice, razne pretrage, utvrđivanja dijagnoza, te ono što će moći ili neće moći činiti u daljnjem životu. Uglavnom to bi bio život u invalidskim kolicima. Umjesto toga, Damir Belobrk zvaní Dado u svom je životu dokazao kako se upornošću, pozitivnom tvrdoglavošću i radom svoju bolest može staviti pod kontrolu, pobijediti.

KOMPLIKACIJE

Prilikom rođenja 09. 04. 1971. godine došlo je do komplikacije, oštećenja opne mozga, kojom prilikom je neko vrijeme mozak ostao bez kisika, a onda je došlo i do oštećenja centra za ravnotežu. Tada je to dijagnosticirano kao parapareza C 5 (oslabljena motorička funkcija udova), a u njegovom slučaju došlo je do slabe funkcije donjih ekstremiteta. Danas bi to bila cerebralna paraliza. Tako da je prohodao puno kasnije od svojih vršnjaka, ali duhom nije nikad klunuo. I danas ima probleme s hodanjem, jer su mu tetive na nogama kraće. Hoda više na prstima, ali drugih problema osim s ravnotežom nema. Predlagan mu je operativni zahvat nakon 21 godine života, kada bi kao prestao rasti, ali nije bilo sigurnosti da će se promijeniti na bolje. Bio bi to samo pokušaj čiji rezultat nije bio siguran, zato nikad nije pristao na taj dio.

ODRASTANJE

Normalno u to vrijeme se na takve bolesti gledalo sasvim drugačije. Kod njegovih bližnjih to je bila borba, stalni odlazak raznim specijalistima, boravak po bolnicama. On se ne sjeća da je imao neke posebne probleme zbog svoje bolesti, u vidu izrugivanja, vršnjaci su ga prihvatili takvog kakav je, u fizičkom smislu. Što više, znali su njegovu bolest iskoristavati za neke druge svrhe. Osnovnu i srednju školu pohađao je u Đurđevcu. Zanimanje mu je drvo, duži naziv, jednostavno stolar, mada nikad nije radio u školi. U osnovnoj školi, kao i u srednjoj, njegovo takvo stanje znali su koristiti kod markiranja s nastave. On bi uvijek išao prvi, a ako bi baš naletjeli na učitelja ili profesora, on bio kao pao, a ostali bi „pomagali“, zakamufilirali bježenje s nastave.

POLAGANJE VOZAČKOG ISPITA

U prvi mah nije ni znao što se događa. Sprega njegovih roditelja i instruktora auto škole, susjeda Štefa. Ne da je trebalo, ali valjalo je probati voziti auto. Neki specijalisti ne mogu vjerovati da s ovakvom bolešću vozi običan bicikl, bez pomagala, a kamoli auto. Pa tako za probu, otišao je u auto školu, susjed Štef ga je pozvao u auto, on je krenuo na mjesto suvozača, ali Štef je rekao, da sjedne za volan. I tako je počelo. Malo pomalo je vozio i nije bilo problema, osim što je morao proći liječnički pregled što je bio ipak mogući problem. Tako je i bilo. Doktor koji je radio preglede i izdavao uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti, nije bio baš presretan da osoba s problemima s donjim ekstremitetima vozi auto bez ručnih pomagala. Natezalo se tu, no ipak doktor je popustio. Dado je krenuo kasnije na predavanja zbog toga, ali je završio. Nije položio od prve. Isto tako, član komisije, neki instruktor iz Virovitice, bio je sumnjičav u sposobnost Dade, pa je rekao da idu na jednu ravnu cestu. Da isproba njegove refleks kod kočenja, vozio je dozvoljenom brzinom, a kad je instruktor rekao da zakoči, Dado je tako zakočio da se ovaj nabio na sjedište pošto je sjedio pozadi. Pao je zbog svoje greške. I drugi put, ovaj put zbog parkiranja. Treća sreća i Dado vozi auto bez ručnih pomagala, ali s vozačkom dozvolom u džepu.

RAD I DRUŠTVENI ŽIVOT

Oko 16 godina radio je u trgovini svog pokojnog oca i njegova invalidnost nikad mu nije predstavljala problem za rad. Sada je već oko 11 godina zaposlen u gradu Đurđevcu, na prijavnici. Ima uvjete za mirovinu, ali to mu nije prvi interes, među ljudima je, razgovara, kreće se, u jednu ruku djeluje i terapijski, bolje nego da je zatvoren u kući i nikud se ne kreće. Još može raditi, kad neće moći, mirovina ga čeka.

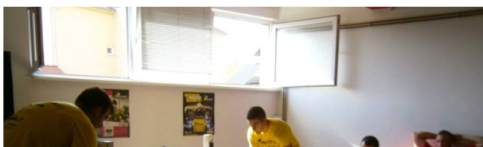
Učlanio se u Gradsko društvo osoba s invaliditetom Đurđevac. S njima odlazi na druženja, sportska takmičenja, a on osobno se natječe u visećoj kuglani i u pikadu. Tu nisu bitni neki posebni sportski rezultati već druženje s osobama s invaliditetom.

Član je i Gradske sportske udruge invalida Đurđevac, a takmiči se u disciplini kuglanja s mjesta. Ima tu više kategorija, s obzirom na motoriku. Prvi su oni u kolicima, pa njegova kategorija, jer radi otežanog hoda ne može baciti kuglu sa zaletom, već s mjesta.

BENCH PRESS

Od 2013. godine ili koju godinu ranije počeo je zalaziti u teretanu. Powerlifting je sve popularniji sport koji se temelji na tri različite vrste snage: squat - čučanj, bench press - potisak s klune i deadlift - mrtvo dizanje. Svaka od njih zahtijeva posebnu tehniku koja omogućava powerlifteru podići njemu najveću moguću kilažu, a da ga u isto vrijeme održi zdravim i lišenim ozljeda. Jedini i glavni cilj je podići najveću moguću kilažu tehnički ispravno.

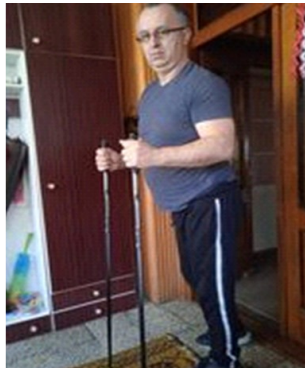

Bitna je količina željeza na šipki, a ne mišićavost ili mršavost. Bio je u društvu iz Powerlifting Kluba ULTIMATE Đurđevac. Pomalo s njima, onako za probu, počeo je dizati utege. Jedina kategorija u kojoj je on mogao nastupati je BENCH PRESS (podizanje s klupe). Ostalo radi donjih ekstremiteta nije mogao. I od te 2013. godine. Savez je zbog njega morao mijenjati Statut. Bio je jedina osoba s invaliditetom koja se bavila ovakvim sportom. Redom, osvajaio je prva mjesta na natjecanjima u Gospiću, Virovitici, Vukovaru, Bjelovaru, Pitomači, Šibeniku i dva puta u Đurđevcu. Dado je dizao od najmanje 50 kg, a najviše 100 kg. Za njega i previše.

Sve je to trajalo do 2018. godine, jer bio je vječiti prvak, nije imao konkurencije. Bio je jedina osoba s invaliditetom koja se bavila ovakvim sportom. Došlo je do zasićenja, pomanjkanje motivacije, još je rekreativno malo dizao utege, a onda samo nastavio dolaziti u teretanu. Sada zbog korone ne odlazi ni u teretanu, ali pronašao je novi sport za sebe. Krenuo je korak dalje:

Nordijsko hodanje, opet „čudan“ za okolinu, jer ovaj sport tek poprima svoj neki značaj u sportskom svijetu, više je to rekreativno hodanje. Kako nema toliko problema s nogama koliko s ravnotežom, štapovi će mu biti otonac pri hodanju.

SPORTAŠ GODINE GRADA ĐURĐEVCA

Najuspješniji sportaš osoba s invaliditetom u 2014. godini bio je Damir Belobrč (Powerlifting kluba "Ultimate"), a još je bio nominiran Vladimir Leško (Športska udruga tjelesnih invalida Đurđevac - viseća kuglana).

Najuspješniji sportaš osoba s invaliditetom 2015. godine je Mario Prelec (Športska udruga osoba s tjelesnim oštećenjem s invaliditetom Đurđevac - ekipa viseće kuglane), a još je bio nominiran Damir Belobrč (Powerlifting klub Ultimate).

4/11/11

Damir Belobrč - Dado je sasvim obična osoba, pun vedrine, duhovitosti, sklon šalji na tuđi, ali i na svoj račun, pomalo skroman, druželjubiv, ne opterećuje se svojim hendikepom, ali zbog toga niti drugi ne doživljavaju da Dado nešto ne može napraviti. Postigao je neizmjereno puno - od onih početnih invalidskih kolica, do sportaša godine. I kaže Dado da se sve može upornošću, ozbiljnošću, radom, ne se predavati bolesti i odustati od prve. Život je prolazan i treba iskoristiti svaki njegov trenutak.

Dadi čestitamo na svemu što je uspio u životu, a koliko ga poznajemo, ima još izazova za njega.

* Ovaj članak napisan je uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama.

Izvor: Portal dnevnih novosti

Izvorni autor: Dražen Šemovčan Šeki/Foto: facebook

Autor:

Dražen Šemovčan

Dragovoljac DR, HRVI, predsjednik UHB RH-a